

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de către Mișcarea Profesioniștilor „Speranța-Надежда”,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Mișcarea Profesioniștilor „Speranța-Надежда” împotriva Comisiei Electorale Centrale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva hotărârii din 01 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-645/25
PIGD 2-25122955-01-3ra-04092025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurenteii cu decizia primei instanțe nu constituie un temei de casare a ei.

Curtea de Apel Centru, jud. G. Mîra, V. Sîrbu, A. Bostan

05 septembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de către Mișcarea Profesiioniștilor „Speranța-Надежда”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, Președinte,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, judecători,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 26 august 2025, Mișcarea Profesiioniștilor „Speranța-Надежда” a depus acțiunea în contencios administrativ electoral, îndreptată către Comisia Electorală Centrală prin care a solicitat:

- anularea hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 3855 din 24 august 2025;
- obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil cu privire la înregistrarea a 7 candidați la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova pe lista Mișcării Profesiioniștilor „Speranța-Надежда”, pentru alegerile parlamentare din 28 septembrie 2025.

2. În motivarea acțiunii Mișcarea Profesiioniștilor „Speranța-Надежда” a indicat că, la 24 august 2025 de către Comisia Electorală Centrală a fost emisă hotărârea nr. 3855 privind respingerea cererii de înregistrare a listei de candidați la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, înaintată de Mișcarea Profesiioniștilor „Speranța-Надежда”, la alegerile parlamentare din 28 septembrie 2025. În același timp a fost respinsă și cererea privind confirmarea Marianeii Donică în calitate de persoană responsabilă de finanțe (trezorier) din partea Mișcării Profesiioniștilor „Speranța-Надежда”.

3. Reclamanta a invocat dezacordul cu hotărârea contestată, considerând-o ilegală din motiv că membrii comisiei au interpretat greșit norma legală și anume art. 111 alin. (2) din Codul electoral, prin care încalcă dreptul constituțional garantat de a fi ales în condițiile legii.

4. În opinia reprezentantului reclamantei nu poate fi pus la baza unui refuz de înregistrare în cursa electorală, faptul că Mișcarea Profesiioniștilor „Speranța-Надежда”, nu face parte dintr-un bloc electoral și mai mult ca atât nici nu este un partid politic.

5. În opinia Mișcării Profesiioniștilor „Speranța-Надежда” legiuitorul a prevăzut aceste condiționalități doar pentru partide politice și blocuri electorale, or, din denumirea acestui articol se subînțelege clar că poate fi atribuit doar partidelor politice și blocurilor electorale.

6. La caz însă, forma juridică de organizare a Mișcării Profesiioniștilor „Speranța-Надежда”, nu este partid politic, dar este o organizație social-politică sub formă de Mișcare politică de masă, ceea ce se confirmă prin Extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice din 03 iunie 2024, care a fost prezentat în original și copie, comisiei de recepționare a cererilor de înregistrare în calitate de concurenți electorali și care este anexat și în dosarul administrativ. În extrasul dat este menționat că Mișcarea Profesiioniștilor „Speranța-Надежда”, are forma juridică de organizare: organizație social-politică.

7. Mișcarea Profesiioniștilor „Speranța-Надежда” a subliniat că este unica formațiune social-politică care are o astfel de formă juridică de organizare, care are dreptul, conform hotărârii Comisiei Electorale Centrale de a participa la alegerile parlamentare din 28 septembrie 2025, iar restul formațiunilor sunt toate partide politice și astfel este menționat în extrasele lor.

8. Mai mult ca atât, nici în Statutul Mișcării social-politice nu este specificat nici într-un punct că este un partid politic, în schimb în punctul 1.3 este stipulat clar că Mișcarea este o formațiune social-politică.

9. Reclamanta a indicat că însăși în Constituția Republicii Moldova, și anume, în articolul 41, este consfințit faptul că cetățenii se pot asocia liber în partide și alte organizații social-politice. Deci nimeni nu poate interzice existența unei organizații social-politice și cetățenii au dreptul să se asocieze nu numai în partide politice dar și în alte organizații social-politice, așa precum este organizația social-politică Mișcarea Profesiioniștilor „Speranța-Надежда”.

10. Mișcarea Profesiioniștilor „Speranța-Надежда” a evidențiat că dacă în articolul 111 alin. (2) din Codul electoral, ar fi fost specificat că concurenții electorali (sau candidații) înaintează lista de candidați, care nu va fi mai mică de 51 de persoane și nu va depăși numărul de 111 persoane, atunci cu siguranță Mișcarea era obligată să se conformeze acestor condiții, dar atât timp cât legiuitorul a specificat doar de partide politice și blocuri electorale, alte organizații social-politice care nu fac parte din careva blocuri politice, au dreptul să înainteze o listă de candidați cu mai puțin de 51 de candidați sau cu mai mult de 111 de candidați.

11. La caz, reclamanta a menționat că, conducându-se strict de norma legală și foarte minuțios consultând legislația în vigoare, Consiliul Republican al Mișcării a decis înaintarea doar a 7 candidați la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, având ca obiectiv să obțină o fracțiune parlamentară de 5-7 deputați, înțelegând că formațiunea social-politică nu are șanse să obțină la aceste alegeri parlamentare mai multe mandate și de aceea nu a considerat că este rațional să desemneze mai mulți candidați decât real ar avea posibilitatea să obțină.

12. În același timp, a indicat asupra faptului că, membrii Comisiei Electorale Centrale intenționat interpretează greșit nu doar normele legale, dar și alte fapte, și anume cele consemnate în procesul-verbal nr.3 al ședinței Consiliului Mișcării din 17 august 2025 și anume în hotărârea nr. 3855 de respingere a cererii, la compartimentul nr. II. Constatările aferente procedurii administrative, membrii comisiei au specificat: „Comisia reține că, potrivit procesului-verbal nr.3 al ședinței Consiliului Mișcării Profesiioniștilor „Speranța-Надежда”, din 17 august 2025, s-a consemnat obligația de a prezenta lista în condițiile art. 111 alin. (2), iar în cazul neconformării, acest fapt constituie temei legal pentru refuzul înregistrării Mișcării în calitate de concurent electoral.”

13. În acest context Mișcarea Profesiioniștilor „Speranța-Надежда” a menționat că, în procesul-verbal nr.3 nu a fost consemnată obligația de a prezenta lista în condițiile art. 111 alin. (2), dar condițiile art. 68 alin (3), prin care sunt obligați toți concurenții electorali să respecte cota minimă de reprezentare de 40% pentru ambele sexe. Anume această obligație este consemnată în procesul-verbal al Consiliului Mișcării unde la etapa luării de cuvânt în cadrul examinării primului

punct din ordinea de zi a ședinței, la care Copreședintele coordonator al Mișcării, Andrei Donică, a menționat faptul că dacă Organizația social-politică nu se va conforma art. 68 alin. (3), atunci Comisia Electorală Centrală va avea temei legal de a refuza înregistrarea Mișcării în calitate de concurent electoral.

14.În lumina celor expuse supra, reclamanta a concluzionat că de facto Mișcarea Profesiștilor „Speranța-Надежда” întrunește și corespunde în totalitate exigențelor (condițiilor) de rigoare ale Codului electoral pentru a fi înregistrat în calitate de concurent electoral, chiar și cu 7 candidați la funcția de deputat, pentru a participa la alegerile parlamentare din 28 septembrie 2025.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

15.Prin hotărârea din 01 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ electoral înaintată de Mișcarea Profesiștilor „Speranța-Надежда” împotriva Comisiei Electorale Centrale privind contestarea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

16.Curtea de Apel Centru, reținând prevederile art. 18, art. 27, lit. g), art. 63 alin. (1), alin. (2), lit. a), art. 68, alin. (1) alin. (3), alin. (4), alin. (5),art. 111 alin. (1), alin. (2), alin. (6), art. 112 alin. (1) din Codul electoral, art. 1, alin. (1-4), art. 33, alin. (1) din Legea nr. 294-XVI din 21 decembrie 2007 privind partidele politice, pct. 7, lit. a), pct. 13, pct. 25, lit. a), pct.28 din Regulamentul privind particularitățile de desemnare și înregistrare a candidaților la alegerile parlamentare, aprobat prin hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 1204 din 30 august 2023, raportate la circumstanțele speței a concluzionat că cererea de chemare în judecată nu este întemeiată.

17.Instanța de fond a apreciat ca fiind întemeiate concluziile autorității publice pârâte expuse în actul administrativ contestat și ca neîntemeiate alegațiile părții reclamante înserate în cererea de chemare în judecată, or, nu poate fi reținut ca întemeiat argumentul Mișcării Profesiștilor „Speranța-Надежда” precum că membrii comisiei au interpretat greșit prevederile art. 111 alin. (2) din Codul Electoral, deoarece, art. 33 alin. (1) din Legea nr. 294/2007 privind partidele politice, stipulează expres că, reglementările referitoare la partidele politice se aplică și organizațiilor social-politice cu statut de persoană juridică ale cetățenilor Republicii Moldova cu drept de vot.

18.Astfel, din conținutul acestor reglementările rezultă cert că organizațiile social-politice, deși nu se numesc „partide politice”, sunt supuse aceluiași regim juridic ca și partidele politice.

19.Prin urmare, dispozițiile art. 111 alin. (2) din Codul electoral (privind numărul minim de 51 de candidați și maximul de 111 pe listă) sunt aplicabile și organizațiilor social-politice, întrucât ele participă la alegeri în aceeași calitate de concurenți electorali colectivi și nu beneficiază de un regim derogatoriu.

20.Curtea de Apel Centru a constatat că în speță, reclamanta a înaintat spre înregistrare o listă din doar 7 persoane, fapt ce contravine în mod evident cerinței imperative stabilite la art. 111 alin. (2) din Codul electoral, potrivit căruia partidul politic sau blocul electoral înaintează lista de candidați, care nu va fi mai mică de

51 de persoane. Completul judiciar a subliniat că, neîntrunirea numărului minim de 51 de candidați este o condiție imperativă de înregistrare a listei, iar nerespectarea acestei condiții atrage, conform art.111 alin. (6) din Codul electoral, atrage după sine refuzul înregistrării listelor de candidați.

21.Instanța de fond a evidențiat că, reieșind din prevederile art. 21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

22.În speță, Comisia Electorală Centrală a aplicat întocmai dispozițiile imperative ale art. 111 alin. (2) și (6) din Codul electoral, constatând că lista înaintată de Mișcarea Profesiștilor „Speranța–Надежда” conține doar 7 candidați, cu mult sub pragul minim de 51 prevăzut de lege.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎMPOTRIVA HOTĂRĂRII INSTANȚEI DE FOND

23.La 04 septembrie 2025 Mișcarea Profesiștilor „Speranța–Надежда” a depus recurs împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii și obligarea Comisiei Electorale Centrale să înregistreze 7 candidații la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova pe lista Mișcării Profesiștilor „Speranța–Надежда”.

24.În motivarea recursului Mișcarea Profesiștilor „Speranța–Надежда” a reiterat circumstanțele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată, invocând dezacordul cu motivarea hotărârii, deoarece în opinia acesteia sunt jonglări de prevederi a unor legi total diferite, interpretate greșit de instanță, pe care chiar nici Comisia Electorală Centrală nu le-a specificat în referință depusă în adresa Curții de Apel Centru.

25.Mișcarea Profesiștilor „Speranța–Надежда” a evidențiat că art. 33 alin. (1) din Legea nr. 294/2007 privind partidele politice, se referă doar la reglementările specificate în această lege, nu se referă și la Codul electoral. În Legea nr. 294/2007 privind partidele politice nu există nici un articol prin care partidele să fie obligate să aibă în lista de candidații nu mai puțin de 51 și nu mai mult de 111 de candidați la funcția de deputați în Parlamentul Republicii Moldova. Dacă ar fi fost astfel de condiționări stipulate în Legea partidelor politice atunci cu siguranță că Mișcarea Profesiștilor „Speranța–Надежда” ar fi fost nevoită să se conformeze, anume din motivul existenței acestui art. 33 alin (1) care stipulează că toate reglementările, din această lege, referitoare la partide politice se aplică și de organizațiile social-politice.

POZIȚIA INTIMATULUI

26.La 04 septembrie 2025 Comisia Electorală Centrală a depus referință asupra recursului înaintat de către Mișcarea Profesiștilor „Speranța–Надежда”, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil, menționând că acesta nu întrunește criteriile de admisibilitate, din conținutul recursului se deduce cert lipsa

temeiurilor prevăzute de art. 245¹ din Codul administrativ, ceea ce implicit duce la inadmisibilitatea acestuia.

27. Totodată a evidențiat că la adoptarea hotărârii, Curtea de Apel Centru și-a întemeiat raționamentul juridic pe criteriile desprinse din principiile fundamentale ale dreptului, precum legalitatea, proporționalitatea, egalitatea în fața legii și securitatea raporturilor juridice. Instanța a urmărit asigurarea unei aplicări coerente și previzibile a normelor legale, în concordanță cu exigențele statului de drept și cu respectarea drepturilor procesuale ale tuturor părților implicate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Art. 191 alin. (3) și (5) lit. b) din Codul administrativ:

„Curtea de apel Chișinău (Centru) soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva actelor emise de Banca Națională a Moldovei, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Curtea Supremă de Justiție soluționează: cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

29. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

30. Art. 245 Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, *dacă legea nu stabilește un alt termen.*”

31. Art. 98 alin. (1) pct. 4) din Codul electoral:

„În ordinea procedurii contenciosului administrativ, instanțele de judecată competente examinează acțiunile în domeniul electoral după cum urmează:

Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva actelor judecătorești ale curților de apel adoptate în cadrul litigiilor electorale.”

32. Art. 100 alin. (1) din Codul electoral:

„În perioada electorală, autoritățile competente examinează contestațiile în termen de 3 zile de la depunere, dar nu mai târziu de ziua alegerilor. La examinarea litigiilor electorale, instanțele judecătorești aplică același termen, inclusiv în cadrul procedurilor de exercitare a căilor de atac.”

33. Art. (3) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează acțiunile în contencios administrativ și cererile de recurs în complete din 3 judecători.”

34. Art. 245¹ din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

35.Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

36.Referitor la termenul de depunere a recursului, completul de judecată constată că hotărârea motivată a fost comunicată Mișcării Profesioniștilor „Speranța–Надежда”, prin intermediul poștei electronice, la 02 septembrie 2025. Recursul a fost depus la data de 04 septembrie 2025, prin urmare cu respectarea termenului legal prevăzut de art. 245 din Codul administrativ, coroborat cu art. 100 alin. (1) din Codul electoral.

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeieri concludente și serioase. Astfel, normele precitate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

38. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe

care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

40. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Mișcarea Profesioniștilor „Speranța–Надежда”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii recurate.

41. Din analiza recursului declarat de către Mișcarea Profesioniștilor „Speranța–Надежда” rezultă, că recurenta nu a invocat temeiul legal în baza căruia își întemeiază recursul, dar a făcut trimitere la prevederile art. 244-248 din Codul administrativ, fără a indica expres temeiul de admisibilitate a recursului.

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

43. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

44. La caz, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă, că motivele de casare, invocate în recursul depus de Mișcarea Profesioniștilor „Speranța–Надежда” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece argumentele invocate în recurs sunt irelevante, care nu au putere să răstoarne soluția instanței de fond, care în temeiul art. 219 din Codul administrativ a cercetat starea de fapt în baza tuturor probelor prezentate în dosarul administrativ, precum și a celor prezentate în instanța de judecată.

45. Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de Mișcarea Profesioniștilor „Speranța–Надежда” conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător.

46. Pe latura procesuală a recursului, completul mai reține că argumentarea recursului se rezumă în esență la reluarea tezelor de fond, fără o individualizare

clară a motivelor de admisibilitate prevăzute limitativ de art. 245¹ din Codul administrativ. Chiar și trecând peste această deficiență și analizând pe fond, criticile se dovedesc nefondate pentru rațiunile expuse.

47. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenței la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

49. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45).

50. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

51. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Mișcarea Profesioniștilor „Speranța–Надежда”.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă